

LUMINA EVANGHELIEI

ORGAN AL BISERICII LUI DUMNEZEU APOSTOLICE DIN ROMANIA

Abonamentul pe un an ... .. Lei 6000
 în străinătate ... .. Lei 12000
 în America ... .. Lei 18000

APARE ODATA PE LUNA
 SUB INGRIJIREA UNUI COMITET
 Redactor TUNEA IOACHIM

ADRESA NOASTRA :
 Timișoara I, Str. Semenicul Nr. 4
 Izbașa Alexandru

Mamele și moașele

*Iată, fiii sunt o moștenire dela
 Domnul, rodul pântecelui este
 o răsplată dată de El.*

Psalm 127 : 3

Dacă ne uităm cu băgare de seamă vedem în toate clasele sociale poziția tuturor în ce privește starea familială, majoritatea fie că se numesc creștini, sau nu se numesc, își pare că poartă o singură uniformă. Nu prea depășește o familie în care să vezi mai mult ca un copil sau doi! Apoi familii nenumărate unde nu găsești unul măcar.

La orașe putem vedea doamnele în a căror familie nu prea vezi copii, decât singura mângâiere le este câte un cățeluș, la sate le vezi unele familii că se mângâie cu pisicile în locul copiilor.

Se naște întrebarea către mame, unde le sunt copiii? Intre timp, se spunea că, într'un oraș au dispărut 40 copii, mamele cu inimile zdruncinate de durere plângeau și nu știau ce s'a făcut cu copiii lor.

Intr'o bună zi, o fetiță vine cu un pachet de bomboane acasă la mamă-sa. Mama întreabă pe fetiță de unde ai bomboanele? Iar fetița răspunde: Bomboanele le-am căpătat dela un domn militar. Dar mi-a spus ca dimineață la ora 8 să mă prezint că îmi dă încă un pachet de bomboane.

Mama cum aude cuvintele fetiței sale, nu mai de cât s'a gândit la dispariția copiilor de mai sus, și amenințându-și fata îi spune că nu-i voie să plece de acasă nici unde. Fetița care avea în gând numai bomboane, a prins momentul, ca

să dispară din fața mamei și au luat-o la fugă spre locul destinat, unde ia fost oferit pachetul cu bomboane.

Mama cum vede că lipsește o i-a la fugă în stradă, observă fetița cum trece după un colț al străzii. Mama sosind la colț, a observat că fetița intră pe o ușă într'un coridor. Mama urmărind fetița, intră și ea în coridor care era de fapt cam întunecos, la capătul coridorului s'a dus pe niște trepte în jos, iar la dreapta era subsol un cuptor de pâine care se cocea pentru armată. Mama se uită prin găuricea din broasca ușei, și unde au zărit pe o masă lungă, trupurile nevinovatele ființe, care erau drese și pregătite ca după scoaterea pâinii din cuptor, să bage în cuptor trupurile copilașilor.

Mama observând cum se prezintă starea groaznică din numitul podrum, au înțeles ce urmări va aștepta pe fiica ei, dar mama curagioasă, a reușit să fugă înapoi în stradă unde chemând poliția au izbutit să găsească tragica întâmplare de mai sus, fetița ca prin minune era încă în viață.

Autoritățile și-au făcut datoria în cauză, astfel s'a aflat unde erau copiii dispăruți.

Soldații de mai sus care au fost identificați în cauză, erau niște Negrii de printre sălbateci și care între timp au fost ajuns într'un oraș din Europa.

Discutând cele întâmplate cu niște persoane de rasa albilor, și care de fapt își mai zicea creștini, au început să acuze pe sălbateci, ba să-i și injure, zicând, cum au putut să facă așa ceva? Ca să fim lămurii în chestiune, cred că este momentul să clarificăm deosebirea între așa ziși negrii sălbateci pe de-o parte, și rasa albilor încreștinați pe de alta parte.

Se spune că negrii așa cum sunt de sălbatici totuși au anumite legi în care ei sunt orientați și se feresc de a se mânca unii pe alții, probabil că consideră și dâșii că e păcat aceasta, dar pe cei din rasa albilor, unde le cădea bine, îi măcelărea, ferbea și-i mânca.

Vrem ca să fim bine lămurii, și pentru că rasa albilor, considerați creștini să-i punem în comparație cu negrii și ca să putem face deosebire între negrii și albi ne introducem în cuvântul Domnului, care ne pune în cumpănă și apoi ne lămurește, care este înălțimea, sau superioritatea albilor față de negri (sălbatici).

Dumnezeu a binecuvântat pe Noie și pe fii săi, și le-a zis: „creșteți, înmulțiți-vă și umpleți pământul”. Genesa 1: 27-28 cap. 9 vers. 1. Din aceste texte aflăm că Dumnezeu i-a binecuvântat

zicând „creșteți și vă înmulțiți”. Acest fapt este adevărat în poporul lui Dumnezeu, căci unde era caz de nu aveau copii pentru Izrael era ceva rușinos, și pentru a se șterge asemenea rușine femeile se rugau să aibă copii (vezi I Samuel 1: 1-28, cap. 2). Și pentru a putea privi ca într'o oglindă cităm Exod. 1: 8-22 unde putem vedea moașele temătoare de Dumnezeu vers. 17 au lăsat pe copii să trăiască. Ce vom spune la unele moașe de astăzi, adecă moașele netemătoare de Dumnezeu. Răspunsul e foarte simplu. Moașele în legătură cu anumite mame, ba posibil că și tații aunt complici la avorturile care pe de-o parte se produc iar pe de altă parte, prin toate mijloacele satanice, sunt la împiedecarea planului Divin, adecă să nu aibe copii folosindu-se de anumite metode, cum e cazul lui Oaan, pe care Dumnezeu la omorât (vezi Genesa 38: 9-10).

Psalmistul vede și acceptă o binecuvântare, înfățișând nevasta ca o viță roditoare, și copiii ca niște lăstari de măslin. Ps. 128: 3-4.

Cei ce sunt pentru căsătorit și au luat drumul conjugal. Dar văduvele tinere să se mărite, și să aibă copii (vezi I. Timot. 5: 14. Se naște întrețerea, dacă așa zisii creștini, susțin că negrii sunt sălbateci fiindcă mănâncă pe albi, atunci ce putem spune în fața bibliei când după cele mai sus indicate, albi și albele creștine pe de-o parte unii își mănâncă copiii lor prin avort, iar alții se împotrivesc lui Dumnezeu, pentru a nu concepe copii.

Aceste argumente ne lămuresc și astupă gurile de rușine, albilor, în fața negrilor, deoarece albi în această direcție au întrecut pe negrii în sălbăcie, deoarece negrii nu se mănâncă unii pe alții, pe când albi își mănâncă rodul trupului lor, cu alte cuvinte creștin și alb la față, dar la inimă și suflet mai negru ca etiopeanul.

Suflete iubite, cum privești tu cele de mai sus? Onorată să fie căsătoria voastră! (Evrei 13: 4.

Isbașa Alexandru

VEȘTI DE BUCURIE

Pe data de 12 Ianuarie a. c., s'a deschis adunarea Apostolică din Bozovici jud. Căraș. Serviciul divin a fost condus de fr. Turcu Gh., lucrătorul Cercului Oravița, ajutat fiind de fr. Ilie Zbercea. Au luat parte mulți ascultători. Domnul să binecuvinteze lucrul Său în valea Almășului.

Ion Luca Șchiopu

**Temelia credinței creștine (Iuda 3).
dovedită prin trei martori (Mat. 18: 15-16).**

SCHIȚA II.

Punctele de învățătură	Cele trei mărturii sau cei trei martori		
	Evangelhii	Faptele Apostolilor	Epistole
Nașterea din Nou	Ioan 3: 3; 1: 12-13 Matei 3: 2-8	3: 19; 17: 30, 26: 18; 2: 38	I. Pet. 1: 23; Tit. 3: 5, Iac. 1: 18
Botezul Apei	Matei 3: 13-16 Ioan 4: 2, 3 Matei 28: 19	2: 38-41 8: 37-39 19: 5	Rom. 6: 3-5 Coloseni 2: 12 I Petru 3: 21 Evrei 6: 1-2
Botezul în Duh Sfânt	Luca 24: 49 Matei 3: 3, 11, 16 Luca 11: 13	1: 4-5; 2: 1-4 10: 44-46 19: 1-6	I Cor. Cap. 12 până la Cap. 14 Efreseni 5: 18
Cina Domnului	Matei 26: 26-28 Marcu 14: 22-24 Luca 22: 19-20	2: 42-46 20: 7	I Cor. 10: 16-17 I Cor. II: 23-32
Vindecările Divine	Matei 4: 23-24 Matei 8: 14-18 Luca 6: 49, Ioan 14:12	3: 1-8; 5: 15-16, 4: 30; 6: 8; 19: 12	Iacob 5: 14-16 I Cor. 12: 9 Rom. 8: 11
Sfințirea	Ioan 17: 17 Matei 6: 24 Luca 14: 33.	20: 32; 21: 14 24: 16; 26: 18; 4: 19-20	Evrei 12: 14 I Pet. 1: 13-16 Rom. 12: 1-2
A doua venire a Domnului Isus	Matei 24: 25 Ioan 14: 1-3 Luca 21: 27, 34-36	1: 10-11 3: 19-20 17: 31	I Tesal. 4: 15-18 II Tes. 1: 7-10. I Cor. 15: 51-52 Filipeni 3: 20-21
Spălarea picioarelor	Ioan 13: 14-16	_____	_____
Invierea	Ioan 5: 28-29 Ioan 6: 40; 11: 25 Luca 14: 13-14	23: 6; 24: 15 26: 23	I Cor. 15: 20-21, 44, 52; Filip. 3: 10-11 Evrei 11: 35
Sabatul	_____	_____	_____

Doctrina Apostolico-Penticostală a fost bân-
tuită de foarte multe idei și învățături contrare
Cuvântului lui Dumnezeu. Nu numai aici, ci și în
alte țări lucrătorii adevărați au avut de luptat
cu felurile rătăcirii. Deaceea, alăturata alcătuire
de versete pune în lumina cuvântului ceresc, punc-
tele de învățătură ce se discută și temeiul lor
Nou-Testamental.

Tocmai deaceea se cere ca fiecare punct de

învățătură să fie sprijinit de trei martori, ca să
se vadă că apostolii au fost adevărații martori și
interpreți ai Evangheliilor. Ei au fost corect in-
spirați de Duhul Sfânt, începând dela Rusalii, că
nimic nu a rămas netransmis de ei, în viața prac-
tică a Bisericii creștine, care a luat ființă în
ziua noii sărbători a secerișului. (Rusalii)

E imposibil să dau o relatare documentară
asupra fiecărui punct de învățătură căci aceasta

ar trebui pe puțin 3 ore de vorbit sau scris. Punând însă în mâna cititorului tabloul alăturat, el cu mica sau marea sa capacitate, alături având Noul Testament, se va lămuri, iar în altă ordine de idei această schiță formează și baza noastră doctrinară din punct de vedere biblic.

Lăsând libertatea de convingere fiecărui suflet nu putem să trecem fără a discuta cătuși de puțin punctul 7 și 10 din schița alăturată, care e sprijinit numai de Ev. Ioan 13: 14-17 și aceasta e tratată de Mântuitorul ca ceva spiritual, nici decum literal. Casa Domnului, e mărturisită de Ev. Matei, Marcu și Luca. Năcări un scrie ca înainte de Cina cea de taină, să fi avut loc vre-un ceremonial. Trecând în Faptele Apostolilor, nu vedem Apostolii că ar fi mai adăugat la Cina cea de Taină, decât „frângerea pâinei și împărțirea paharului“. Mergând mai departe în epistolele ap., îl găsim pe Ap. Pavel, care ca și ceilalți și el a trebuit să facă școala misionară cu Domnul Isus în Arabia, timp de trei ani. Galat. 1: 11-23.

El spune clar în I. Cor. 11: 23. „Căci am primit dela Domnul, ce v'am învățat... N mic mai mult. Cei ce aduc și susțin o învățătură sau practică nesprijinită pe mărturia celor trei martori, o fac fie din neștiință, fie din reaua înțelegere.

La fel și cu punctul 10. Nici o dovadă în Evanghelii, Fapt. Ap. și aici în Epistolele Apostolilor. Și totuși ca și cu punctul 8, se găsesc oameni cari susțin o asemenea învățătură care n'are nimic comun cu lucrarea de mântuirea Domnului Isus adecă, spălarea picioarelor.

Schița aceasta predată în adunare sub formă de oră biblică ar aduce mari binecuvântări mai ales acelor copii ai lui Dumnezeu care sunt obișnuți să spele mai mult partea din afară a blidului.

Domnul Isus să binecuvinteze toate sufletele care în mod sincer caută să-și conducă viața după îndreptarul învățăturilor sănătoase, Amin.

ION BODODEA
Alba-Iulia

Chemarea și datoria predicatorului chemat:

De: DUMNEZEU (sfântire) Isaia 6: 8-9. Ieremia 1: 5-10.		
De: ISUS (predare) Matei 4: 19. Luca 5: 27.		
De: DUHUL SFÂNT (ascultare).		
Fapte 13: 2.	Servul lui Dumnezeu lucrează pentru Isus II. Cor. 5: 20	Fapte 20: 22
In viața personală I. Tim. 4: 12. 1. Regularea trecutului Filipescu 3: 13 2. A fi o scrisoare deschisă 2 Cor. 3: 2 3. A nu fi prefăcut I. Tesol. 5: 22 4. Indreptarea vieții personale și veghere asupra sa. Gol. 5: 22-23	In îngrijirea sufletelor Evrei 13: 17 1. Răspunzător pentru suflete Ezech. 3: 18 2. Nu ca judecător, ci ca părinte. I. Cor. 4: 15 Gal. 4: 19. I. Cor. 5: 1-5; asemenea II Cor. 2: 1-11. 3. A duce pe cei mântuiți la Isus. II. Cor. 11: 2	In predicare II Tim. 4: 2 1. A împărți drept cuvântul adevărului. II. Tim. 2: 15 2. Intreaga hotărâre pentru Dumnezeu. Iuda 3 3. In locul lui Hristos. II. Cor. 5: 20
Siguranța și denumirea chemării. Fapte 9: 15-16; 11: 25-26: 13: 2.		
Cum să procedeze la judecarea greșelilor și încurcăturilor altora. Mat. 18: 15-16. Galat. 6: 1-6. I. Cor. 1: 3. Rom. 12.		

Chemarea și datoria predicatorului chemat

(Urmare din pagina 4-a)

Graba cu care fac unii pe predicatorul, sau lucrătorul, arată neseriozitatea și răul înțeles ce l dau ei acestei chemări cerești. Apostol Iacob a avut deaface cu asemenea soi de predicatori când zice: nu fiți mulți învățători... Același lucru l-a întâmpinat și autorul schiței de față, ceia ce l-a determinat să schițeze planul în virtutea căruia poate fi cunoscut un adevărat predicator.

În linii generale schița aceasta se împarte în 4 părți. Întâi condițiile chemării predicatorului; al doilea, predicatorul în viața sa personală; a treia, în îngrijirea sufletelor și a patra în predicarea Cuvântului.

Sfințire, predare și ascultare sunt cele trei puncte fără care un asemenea om nu poate fi pastor și predicator. „Desleagă-ți încălțăminte, căci locul pe care stai e sfânt“, a zis Dumnezeu lui Moise din rugul cel înfocat. În zadar a căutat să se scape de o asemenea misiune ca și Ieremia și alții, căci n'a putut.

Predicatorul trebuie să facă experiență cu viața sa personală. Nu poate pătrunde în alte vieți dacă n'a pătruns în adâncimea vieții sale. Nu va putea birui pe alții dacă nu s'a biruit pe sine și așa mai departe.

În îngrijirea sufletelor el este chemat la: „Paște mielușei, oile și oițele Mele“. Păstoria în Hristos nu se face fără jertfă sau lepădare de sine. Cei mai mulți predicatori din zilele noastre jertfesc pe alții pentru ei, nu se jertfesc ei pentru alții. Deaceia Evanghelia este neluată în seamă și fără putere.

A patra parte e felul și cultura predicatorului. Un predicator trebuie să dea învățatură curată și dreaptă. Aceasta însă nu vine decât dintr'o viață dreaptă și curată.

Predicatorul adevărat se aseamănă cu o albină, care din toate florile culege câte ceva. Sunt flori cu gust amar și totuși ce culege ea, face migre. Așa e firea albinei, așa trebuie să fie firea celui ce se pretinde unsul ei chematul sfintei treimi.

Un predicator pus de Dumnezeu în lucrul lui Isus și condus de Duhul Sfânt, nu poate spune: „Nu pot, sau nu știu“. Că lucrarea lui Dumnezeu pe pământ e așa de slabă și neîndestulătoare aceasta se datorește faptului că cei mai mulți lucrători nu sunt chemați și puși în vie de Isus. Ei s'au bazat singuri, ei nu au aici chemarea nici pregătirea cerută de aceasta.

Prin schița aceasta să dea Domnul ca mulți să-și deschidă ochii și să se cerceteze dacă cu a-

devărat sunt puși de Dumnezeu în lucrul Lui, sau puși singuri: „Mai bine fără predicator decât cu unul fals“.

În urma acestei schițe multe adunări mari sau mici își vor verifica pe aleșii lor și dacă nu corespund cu menirea ce trebuie s-o aibe să se roage lui Dumnezeu pentru ei ca să devină ce trebuie să fie. Urmează a patra schiță. „Desvoltarea normală a unui suflet mântuit“.

BODODEA A. Iulia

Iubite frate Isbașa,

Deși nu ne cunoaștem personal, totuși duhurile noastre se unesc pentru că toți câți am ajuns la această cunoștință a milei dumnezeiești, suntem crescuți din unul care este Duh și Viață. Feciorul de preot despre care a-ți luat cunoștință că a primit Botezul cu Duh Sfânt, în urma căruia a fost alungat de acasă, acela iubite frate în Domnul Isus, este cel care îți scrie aceste rânduri.

Bănuesc că aveți multe griji pentru toate bisericile lui Dumnezeu, care sunt în Isus Hristos Domnul. Duhul care ne face slobozi de păcat, dar care ne leagă de neprihănire. Cred, deasemenea, că nu obosești și chiar cu multă luptă pentru ca să întărești ceea ce Domnul Isus a câștigat cu sângele Său scump. Aceste rânduri vi le scriu frate iubit, bănuiesc că nu vor face altceva decât că vă va înflăcăra și mai mult ca să vestiți răscumpărarea în Sângele Domnului și mântuirea ce ne-o face nouă Dumnezeu. M'am bucurat când am aflat că frați cu totul predați lui Dumnezeu, cari „cred toate“, cari „răbdă toate“ împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu în adevărata învățatură fără a lăsa nimic afară din tot planul lui Dumnezeu de mântuire, Deși sunt tânăr și vreau să alung din inima mea orice pic de păcat care foarte lesne ne împresoară, dar pentru că în Cuvântul lui Dumnezeu pe care l-am ales să fie „candela picioarelor mele“, găsesc că este scris în Evrei 13 v. 15, că mărturisirea numelui Lui este o jertfă plăcută lui Dumnezeu.

Găsesc cu cale că este bine să contribui la revista pe care o conduceți d-voastră, pentru că Domnul să fie preamărit prin mine, căruia nu-i pot mulțumi îndeajuns că m'a atras din lume și m'a făcut să înțeleg că numai El este singurul mijlocitor că a străbătut cerurile ca să șadă dreapta Măririi lui Dumnezeu. Dacă credeți că rândurile de mai jos preaiubite frate Isbașa sunt spre întărirea frățietății, atunci scrieți-le.

Al vostru frate în Domnul,
ANDREIU POPA

Iubită frățietate,

Sunt multe lucrări scrise în Sf. Scriptură ceri adevărate că Dumnezeu este viu și că se îngrijește de mântuirea și luminarea oamenilor, pentru ai face un „neam sfânt, o preoție împărătească” (1 Petru 1. 9). Lucrarea covârșitoare și care este „Temelia tuturor celorlalte pe care Le face cu cei ce cred Cuvântul este aceia care la plinirea vremilor (Efes. 1. 10) și-a dat duhul în cele mai grele dureri pentru împăcarea noastră cu Sine însuși. Prin credință, privind la răsplătire precum a făcut Moise că mai bine a voit să primească soarta poporului lui Dumnezeu decât să fie fiul fiicei lui Faraon, am pășit pe această cale strămtă și care duce în slavă. Crezând Cuvântul cu toate că eram fiu de preot „Piatra lepădată de zidari și care a ajuns în capul unghiului, n'a întârziat să-mi răspundă de acolo de unde ca Mare Preot și Păstor, botează cu Duhul Sfânt, întărește și înviorază duhurile cere se smeresc înaintea Lui. Prin aceste rânduri indemn frățietatea ca cel mai mic să-și aștepte privirile la Isus și să țină fără șovăire la mărturisirea nădejzii care ne este înainte.

ANDREIU POPA

Comunicat Ministerial

Iubiți frați,

După multe osteneți muncă, luptă, călătorii, la București, a fraților pe care i-am delegat pentru toate lucrările acestea mergând cu intervențiile necesare călătorii, care au costat foarte mult și vor costa încă sume mari cheltueli uriașe până D-1 va aduce totul la starea normală a lucrurilor. Onor. Ministerul Cultelor prin indemnul lui Dumnezeu a văzut marile noastre dorinți și a binevoit să ne răspundă prin delegații noștri, ce i-am trimis să ne reprezinte.

Pentru bucuria noastră în D-1, și pentru ca toți frații din România toate Bisericile lui Dumnezeu Apostolice, la care facem apel ca împreună cu noi, să fugenuncheze în fața Domnului și să facă rugăciuni direct de mulțumire pentru aceasta, și pentru viitor publicăm, tipărind copie de pe răspunsul Onor. Ministerul Cultelor (autorizația de funcționare liberă) după cum urmează:

Nr. 24376—1946. Ministerul Cultelor Direcția Cultelor Minoritare

Domnilor Eugen Bodor și Pantelimon Cojocaru, delegați reprezentanți ai Bisericii lui Dumnezeu Apostolice, zisă Penticostalistă, Str. Ecaterina Bazilescu Nr. 155 București Noui.

La cererea Dvs., înreg. la acest Departament sub Nr. 24376-946, vă facem cunoscut următoarele:

Cu ocazia convocărilor la Minister a reprezentanților cultelor și asociațiilor religioase, în legătură cu pregătirea noului proiect de lege a Cultelor, în conformitate cu acordul delat Moscova, acest Departament a trimis spre publicare în ziare un comunicat, apărut în „Universul” la 22 Februarie 1946, prin care autoritățile polițienești și administrative din țară au fost înștiințate să lase libere adunările religioase, permise sau nepermise, cu scopul de a-și desemna oficial delegații la Ministerul Cultelor, în vederea noii legi de libertate religioasă.

În sensul acestui comunicat, vi s'a aprobat ca adunările Dvs. de cult să poată fi ținute în mod liber până la intrarea în vigoare a noii legi, care vă va reglementa definitiv situația.

Ministru, ss. indisc. Director, ss. N. Grosu.

Toți frații lucrători și toate Bisericile sunt rugate a sprijini și ajuta sacrificiile mari la care ne-am expus la cheltueli pentru a putea face față timpurilor de azi, rugând să răspundă fiecare cât de urgent. Lucrul de reglementare e în continuare a Cultelor deci rugăm frații lucrători să răspundă la apelul fr. Isbașa și al nostru având la inimă lucrul Domnului. El va netezi căile poporului său.

Redacția

Aviz

Cu privire la anumiți frați ce ne cer documente despre intervențiile făcute la minister, făcând uz de anumite persoane din jud. Arad, care au pertractat chestiuni de intervenție cu fr. Cojocar P. și Cărăman C. Noi, răspundem, ca cei ce sunt dornici a ști să se adreseze fr. Cărăman C-tin Str. 13 Sept. Nr. 38 București 6, unde va putea să primească lămuriri.

Redacția

Cum vine moartea

Moartea vine la fiecare om pământean pe neașteptate. Ea nu ține seamă de condițiile tale de viață și nici de obligațiile ce le ai față de semenii tăi sau a familiei tale, vine, când tu nu te gândești și chiar nici nu te aștepți și îți curmă firul vieții pământești.

Domnul Isus, ca să ne atragă atenția serios asupra faptului că moartea vine pe neașteptate

ne dă o pildă în Ev. Luca 12: 16-58, în care ilustrează pe un om bogat și de bine ce i-a mers cu rodul câmpului recoltând cereale și alte bunătăți în stocuri mari, a fost nevoit să-și dărâme magaziile nefincăpătoare și să construiască altele în locul acelor mult mai mari și mai încăpătoare. Le-a umplut pe toate, considerându-le bunătăți pentru mai mulți ani și când își făcea socoteală că acum, în sfârșit, are și el ce mânca ani de zile, nu mai este nevoie să mai muncească așa de mult, se va odihni și se va înveseli pe acsnt pământ, în aceeași noapte apare *moartea pe neașteptate* și fi curmă firul vieții.

Ce mare adevăr a spus Domnul Isus aici, la care trebuie să ne gândim foarte serios și noi, că suntem trecători pe acest pământ și să căutăm a face fapte bune, să ajutăm pe cei lipsiți din mijlocul nostru, ca să ne îmbogățim față de Dumnezeu.

Lenuța Morariu, Petrești-Alba

Despre darurile duhovnicești

Cap. II.

de DONALD GEE-Anglia
(Urmare)

Scopul darurilor Duhului Sfânt

Scopul divin în împărțirea *darurile duhovnicești* este ca ele să ofere o bază slujbei creștine. Noul Testament arată clar acest lucru. (I Cor. 12, Rom. 12:3-8, I Petcu 4:10-11).

Diferitele slujbe duhovnicești în I Cor. 12:28 și Ef. 4:11 au baza lor în darul sau darurile ce se împart fiecăruia în parte. Acest lucru reiese din felul cum apostolul Pavel, în descrierea și enumerarea darurilor la începutul capitolului I Cor. 12 și în continuare spre sfârșitul capitolului trece la slujbe cari urmează darurile. Lista lor nu ne oferă o paralelă desăvârșită, însă în genere principial lor este foarte clar. Intrucât prima Comunitate Creștină a recunoscut, că Duhul Sfânt a împărțit *darurile Sale* între credincioși în suveranitatea Sa nelimitată („după cum El voește” vers 11), a recunoscut deasemeni că Dumnezeu pe această cale a „așezut” în Comunitatea Creștină și diferite slujbe, cari le-au fost necesare ca mărturie în afară și zidire sufletească înăuntrul Bisericii. Nu poate exista nici o îndoială, că „recunoașterea” a unora din *darurile duhovnicești* pe cari Domnul le-a dat fiecăruia dintre credincioși în parte, a fost cea ce un credincios a putut recunoaște, că el a posedat înăuntrul său una

din slujbele serviciului creștin și de aceea el a fost primit ca o rămășiță a trupului lui Hristos ca un dar al Celui înviat din morți. Treimea dumnezeiască este indivizibil legată (unită) la împărțirea *darurilor duhovnicești*. (Compară I Cor. 12:5 6).

Un serviciu duhovnicesc

După ce am stabilit principiul, că fiecare serviciu (slujbă) cu adevărat creștinesc se întemeiază pe o echipare, cu putere de sus, este bine să ne oprim pentru un moment și să privim cât de mult ne-am îndepărtat noi astăzi de acest principiu, când, pentru exercitarea acestui serviciu duhovnicesc sunt primiți oameni, cari nici odată nu au avut și nu pot face o mărturisire reală că au fost născuți din nou și chiar tăgăduesc acel botez cu Duh Sfânt, care este prima mare condiție pentru o slujbă bogată în serviciul Evangheliei. Cei mai mulți cred că este suficient educație primită ca o simplă umplere cu știința pur omenească și îndreptarea darurilor pur omenești oratoric, etc.) fără vre-o importanță *darurilor duhovnicești*.

Chiar în permanenta folosire a *darurilor Duhului Sfânt* în adunare găsim un rol mult mai important, decât prevederea necesității lor pe linia serviciului creștin. Prin faptul că ele își au obârșia supranaturală și divină, se desprinde celalt fapt, ele sunt o permanentă „descoperire a Duhului Sfânt” o necurmată și inspirată desvăluirii a prezenței și puterii Sale.

Un serviciu de pe linia darurilor firești nu poate să trezească o asemenea impresie. El îndreaptă mai degrabă atenția asupra luciului fiecăruia și proslăvește pe om în umbră și proslăvește pe om. Inșă adevăratul serviciu de pe linia *darurilor duhovnicești*, lasă pe om în umbră, și proslăvește pe Dumnezeu. Astfel era serviciul apostolic real. (Vezi I Cor. 2).

Un singur om — factotum — în slujba adunării

Planul Domnului pentru slujba în Biserica Sa este minunat de frumos alcătuit în Flor. 12: 12-27 și cuprinde în el participarea fiecăruia credincios. Toți au parte în această slujbă. Cercetătorii sinceri ai Noului Testament sunt obligați a afirma, că în Bisericile contemporane un singur om — factotum — stă în frunte și îndeplinește el toate slujbele, lucrează în afară de orânduială dumnezeiască, după cum ea este descoperită în Biblie.

O asemenea expresie totuși momentan asigurată, pentru a înlătura impresia, noi am favo-

rizat acele tendințe ultrademocratice și fără lege, în afară de cuvântul lui Dumnezeu, cari se practică în anumite grupări religioase, cari nu recunosc nici o slujbă și nici o ordine biblică în adunare și caută să le aducă pe toate la aceeași înălțime de autoritate și poziție în adunare. Aceasta e de obicei mișcarea naturală a pendulei dela o extremă la cealaltă. Idealul și exemplul biblic este o desăvârșită legătură de libertate pentru toți, să participe la serviciul duhovnicesc, cu o recunoaștere că unele slujbe date de Dumnezeu, sunt orânduite să aibe rolul de a conduce și să stea în fruntea celorlalte servicii (slujbe) ca: apostoli, prooroci, evangheliști, păstori sau învățători.

Însă ce minunat este faptul, că cel mai mic credincios din adunare poate contribui la zidirea sufletescă a întregului corp a lui Hristos prin folosirea unuia din darurile duhovnicești, și că în aceeași măsură tot corpul ar suferi pagube, dacă i s'ar înlătura sau răpi acest serviciu aparent de mică importanță. Așa scrie apostolul Pavel, când descrie adunarea Bisericii din Corint: „Când vă adunați laolaltă, dacă unul din voi are o cântare, altul o învățătură, altul o descoperire, altul o vorbă în alte limbi, altul o tălmăcire, etc. (I Cor. 14: 36). În acelaș capitol, el are în vedere pe toți din adunare în fața ochilor săi, când ei vorbesc în alte limbi sau persoane își leagă aceste experiențe prețioase cu cele de pe urmă (vers. 24 și 3).

Darurile duhovnicești dacă sunt folosite cu rânduiială și la locul lor, cu un rol divin, de a sluji drept binecuvântarea atât celor necredincioși, cât și pentru cei credincioși din Biserica lui Dumnezeu. Folosirea lor în mod biblic au, evident, acest scop, însă acesta va forma obiectul unui alt articol care va urma

Pe teren personal

Trebue însă să nu trecem cu vederea în studiul nostru biblic asupra scopului darurilor duhovnicești că învățătura și mărturia lui Pavel este destul de lămurită în I Cor. 14 că darul — vorbirii în alte limbi — despre care unii credincioși grăbiți în judecățile lor susțin că este pentru folosirea în public, în realitate acest dar are o extraordinară importanță pentru zidirea personală pentru cel ce posedă darul.

Pavel mulțumește Domnului că el vorbește în limbi mai mult de cât toți ceilalți (vers. 18), el folosește acest dar totuși foarte rar în adunările publice (vers. 19). Singura explicație în aceste versete ne arată că Pavel folosește darul vorbirii în felurite limbi numai în viața privată. Cheia pentru ce trebue folosită pentru zidirea sufle-

tească personal o găsim în versetele 2 și 28, unde el stabilește clar, că credinciosul care vorbește în altă limbă, nu vorbește oamenilor ci lui Dumnezeu. Mai departe Pavel adaugă, că el vrea să se roage ocazional pe această cale cu duhul (mă voi în ruga). El nu se temea a folosi un asemenea dar pe această cale, și cine poate să ne spună câtă binecuvântare cădea peste cei din jur, prin această rugăciune cu duhul și cât de mult a izvorât din râul plinătății divine un serviciu bogat în puterea Duhului Sfânt, cere, pe această cale a părtășiei sale cu Dumnezeu i-a umplut sufletul său.

(va urma)

VEȘTI DE BUCURIE

Dela deschiderea adunării în Ciclova Română numărul ascultătorilor se prezintă la 100 suflete. Domnul au început să boteze cu duh sf. Sora Lena Grecu, fr. P. J. și C. N. M., după 16 ani bapstă. Domnul a început lucrarea Sa, slavă Lui Coadă Nicolae M.

Aducem la cunoștință, că Biserica Apostolică din Brăila, hotărâtă la post și rugăciune între timp Dl Isus a botezat cu duh sf. 6 persoane, iar pe data de 1/II a. c. au sosit la noi fr. Cojocăr P. și Vonulescu Alex. care îndecurs de 5 zile au mînuit cuvîntul D-lui, s'a făcut o redesteptare, prin faptul că Fr. de mai sus au făcut rugăciuni pentru bolnavi de diferite boale, dintre care 11 persoane s'au vindecat. A fost ordinar ca Pastor Local fr. Delianes Alexandru, au mai servit cu cuvîntul D-lui fr. Voinea și Delianis, printră asistenți au fost persoane din mai multe clase sociale care au rămas mîșcați de cele văzute, D-l s'a binecuvînteze lucrarea s'a în sus numitul oraș și jur.

ss. N. Voinea, Brăila.

Înștițare

Văzând că nu toți frații au cetit avizul din numărul trecut aducem la cunoștință din nou că sa majorat (scumpit) abonamentul la 6000 pe an deoarece ni sa pus în vedere că nu ni se mai poate tipări revista lunar cu prețul de lei 110.000 cum a fost până acum ci numai dacă plătim majorat după scumpete adecă 450.000 lei la fiecare număr. Cu părere de rău avizăm pe frați dar așa sunt timpurile până Domnul va pune hotar scumpetei.

Deci nu poate revista să apară decât numai când putem strânge acești bani 450.000 atunci când se adună de la frații abonați.

Redacția

Aviz important

Rugăm pe iubiții noștri frații cari trimit pentru publicare articole de tot felul, de a scrie cetibil, clar, și ordonat în ordinea literară și pe cât posibil să se țină seamă și de ortografie sau punctuația gramaticală.

Menționăm că dacă nu sunt scrise bine dacă nu sunt aranjate frazele (dela punct la punct) sunt fără legătură ideile scrise. Dacă nu au cât de puțin punctuația ortografică, și această deranjează mersul sau firul ideilor legate între ele. Deacea facem apel la toți frații de a le scrie limpede, clar, citet deoarece noi suntem atât de supraocupați, și legați cu serviciile noastre zilnice, și pe lângă astea rezolvarea tuturor problemelor frățesti din România, care zilnic sunt de aranjat și comunicat, unele prin corespondențe altele personal. La toate acestea, se mai adaugă rezolvarea corespondenței zilnice de la frați și multe lucruri.

Deci nu avem timp de transcris articolele din nou încă odată pe fiecare de a le pune în ordinea regulată a scrisului deși, noi lucrăm ziua și noaptea la toate acestea. Tipografia neînțelegând scrisul articolelor, care le sunt date, așa cum solesc la noi de la frați, le culege greșit cuvinte multe neînțelese, le lasă afară, și se pierde legătura scrisului neștiind culegătorii ce deslegare să dea. Deci iată greutățile care sunt. Noi nu avem funcționar angajați cu serviciul, de a scrie de nou toate articolele aceasta nu se poate face. Noi facem singuri, ce ne permite timpul și greutățile vieții acesteia, ca revista să fie scutită de uriașe cheltueli, care la nici un caz, nu sar putea plăti. Ne-am luat eu redactorul și fr. Isbașa înțiatorul revistei, sarcina benevolă de a lucra la toate acestea, și cu alții frați care doresc să ne ajute voluntari la lucrul revistei care vor dorii, să nea dea o mână de ajutor la lucrările arătate mai sus.

Țunea I. și Isbașa Alex.

Inmormântare

Cu durere aducem la cunoștință trista des părăire de noi și de familia fr. Bulgăr din Berzovia Caraș a iubitei soră în D-1 și soția fr. lucrător în via Domnului Bulgăr Iosif 42 ani. Trecând la

vecin'cie acasă la Domnul la viață eternă la Impăratul eternității și fericirei pe care ea cu drag și devotament l-a servit din copilărie și-a isprăvit drumul prăbiei pe pământ. În ziua de 13 Mai a fost condusă la locul de unde va aștepta sunețul trâmbiței de trezire din somn spre întâmpinarea mirelui cu toți de care sa despărțit. Oficierea înmormântării a fost ținută de fr. Lucrător Turcu Gh., fr. lucrător Nicola Pavel din Timișoara și fr. Micu Pop și fr. Arpad. Serviciul a fost deschis cu rugăciune de fr. Nicola după care a vorbit fr. Turcu Gh. a vorbit fr. Nicola fr. Micu Pop și Arpad sau cântat cântări funebre comune. A luat parte fanfara fraților Bapțiști care au cântat cântări au participat foarte mulți frați din mai multe sate. Deasemenea au participat foarte mulți frați Bapțiști din mai multe comuni. Domnul să mângăe familia fratelui Bulgăr până de nou ne vor revedea cu toții în vecinicii amin.

Maistor Catița Timișoara

Botezuri cu Duh Sfânt la Timișoara Căsătorii și călătorii misionare

In luna Aprilie și Mai au avut loc mai multe bucurii. Corul din Timișoara a fost invitat în Comuna Comorâște jud. Caraș unde a luat parte frați din mai multe comuni dinprejur ca Oravița, Maldan, Agadici, Secaș, și altele. În treacăt cu trenul spre această comună, în gara Berzovia frații din această comună, au insistat (stărut) ca necondiționat să rămână în Berzovia ori fr. Isbașa ori fr. Țunea Ioachim la celebrarea căsătoriei în aceeași zi a fratelui Bulgăr Petru cu sora Căldăraș Maria din Ciclova Română.

A rămas fr. Țunea Ioachim la căsătorie.

La serbare au venit mai mulți frați și surori și un public numeros din comună circa 500 persoane. A vorbit fratele Țunea I. și fr. Turcu Gheorghe lucrător și fr. Pop apoi fr. Turcu a trecut la binecuvântarea tinerei perechi. A fost o mare bucurie și evanghelizare a comunei. La terminarea serviciului divin, fratele Țunea Ioachim însoțit de cele trei surori fete e fr. Almăjan din Oravița și doi frați studenți au plecat mai departe la comuna Comorâște să ajungă și acolo unde de fapt au plecat cu corul din Timișoara.

La Comorâște toată ziua s-a făcut o mare evanghelizare la care au vorbit fr. Isbașa fr. Țunea Petru fr. Mudreac N. fr. Ilie Papanad fr. Țunea Ioachim fr. Zgârdea Ioachim fr. Zbercea Ilie și alți frați a cântat corul multe cântări orchestră de chitare acordeoane violine și mandoline. Au asistat

mult public (popor) circa 700-800 persoane astfel sa petrecut întreaga ziua și în continuare până la ora 2 (două) noaptea când am pornit la tren.

Reîntorcându-ne la Timișoara, următoarea Duminică sa oficiat căsătoria fratelui Filip Dumitru Bucovinean din com. Adâncata Suceava cu sora Cușovski Magdalena din com. Monăasa jud. Arad ambii în prezent în Timișoara. În 24 Martie 1946 la serbarea căsătoriei au vorbit fr. Mudreac Neofit, fr. Țunea Ioachim fr. Țunea Petru fr. Isbașa apoi sa trecut la binecuvântarea tinerilor prin punerea mâinilor de fr. Isbașa și fr. Nicola Pavel. Corul din Timișoara a cântat în tot timpul cântării mari de bucurie condus de fr. Isbașa sau cântat solori acompaniate de fr. Mita Lupu cu acordeon cu sora Lidia avocat Dr. Guicov. La serbare au luat parte mult public Timișorean. Din Profesor Louis Combi a invitat și pe alți domni profesori care sau bucurat împreună cu biserica lui Dumnezeu din Timișoara. Au luat parte obișnuit ca și înainte de serbare studenți printre care de la Politehnică (facultatea de Ingineri) care todeauna se bucură cu biserica Domnului împreună și așa mulți alții. Domnul să binecuvinteze tinerii noștri, care au fost născuți în credință și finiți în ea în această adunare, (biserica) căreia la adus și aduce și mai departe multe bucurii ascultând poveștile ca și toți tinerii din Timișoara, în număr așa de frumos urmând sfatul bătrânilor, misionari și pionieri ai credinței în Timișoara prin care au putut cu toții să înflorească spre slava D-ului în biserica din acest oraș metropola Banatului.

De sărbătoarele Paștelor au sosit la Timișoara oaspeți fr. Bodor cu familia cu cele trei fete surori în Domnul. Am petrecut împreună aici în Timișoara întâia zi de Paști iar a doua zi de Paști, am călătorit împreună cu dânsii la Oravița jud. Caraș la fr. Almăjan cu care împreună, familia Almăjan și alții am trecut peste deal în com. Maidan comuna de naștere (natală) a fr. Țunea Ioachim și Țunea Petru și Almăjan Gh.

Am petrecut minunat cu adunarea din Maidan iar a treia zi de Paști fiind invitați cu corul din Timișoara la comuna vecină Greoni unde sa făcut deschidere de adunare unde este fr. Murgu. Acolo sa ținut o evanghelizare frumoasă la care a vorbit fr. Bodor Eugen fr. Turcu fr. Țunea Ioachim fr. Țunea Petru iar corul a cântat multe cântări condus de fr. Mita Lupu. Sau spus poezii și cântări cu instrumente muzicale. A luat parte mult popor apoi neam întors noaptea la Timișoara.

Ajunși la Timișoara seara sa ținut adunare unde Domnul a atins cu puterea Duhului Sfânt pe una dintre surorile fete ale fr. Bodor care sunt studente adecă, pe cea mai mare sora Viorica Bo-

dor cl. VII liceu. Fiind sub puterea Domnului sub mare lucrare s'a stăruit până la miezul nopții, astfel, că între ora 12 și 1 noaptea a primit botezul cu Duh Sfânt în rugăciune. Ea preamărea pe Dumnezeu în limbi străine, conform I Corinteni 14 v. 2. Domnul a mai făcut bucurie botezând cu Duhul Sfânt pe fr. Tămaș Petru din Timișoara. Ne bucurăm și dăm slavă Domnului de toate lucrările lui.

În 5 Mai am mers cu corul din Timișoara invitați în comuna Mănăstire jud. Timiș. Sa ținut o evanghelizare mare la care au participat mult popor a vorbit fr. Isbașa fr. Țunea Ioachim fr. Mihaela fr. Nicola Pavel lucrător fr. Mudreac fratele Fonu iar corul condus de fratele Mudreac Neofit a cântat multe cântări cvartete și solo de către sora Lidia avocat Dr. Guicov. O deosebită cuvântare a ținut fratele Fonu care a descris cum a venit la Domnul înainte cu două luni având etatea 47 ani, după care arată tot regretul că la trăit fără, și departe de Dumnezeu și felul, cum a trăit în acest timp. Astfel bucuria a fost mare cu un public de ascultători animați sufletește care au stat până la miezul nopții la ora 12. Evanghelizarea a continuat în cântări vorbiri bucurie de nedescris iar noaptea ne-am reântors la Timișoara. Domnul să binecuvinteze cu ploaia Duhului Sfânt, peste sămânța sămănată în acea comună.

Un fragment din „Cuvîntarea fr. I Dan Președintele Uniunii Baptiste din România cu prilejul depunerii Jurământului“.

Din Revista „Indrumătorul Creștin“ Nr. 5-6 Mai 1946 pag. 6.

Munca productivă, oprită odinioară prin întemnițarea credincioșilor baptiști, se va desfășura de acum înainte în câmpul colectivității democratice Românești, cinstit și rodnic.

În acest fel sub lumina soarelui libertății, uniți cu toții, fii ai unicului D-zeu, vom reclădi ceea ce alții, orbiți de pafimi au dărîmat.

Astfel, în colaborare cu celelalte biserici iubitoare de Dumnezeu și de mântuirea sufletului omenesc, vom contribui să facem din această țară, înzestrată de bunul Dumnezeu cu atâtea bogății, un loc unde toate sufletele - indiferent de forma în care își manifestă credința - să se bucure de binecuvântările Domnului și Dumnezeului nostru plin de dragoste și adevăr.

* * *

Foarte entuziasmați de gestul fr. I. Dan ca reprezentant al Bisericii C. Baptiste, cari în cuvîntarea D-sale arată de colaborarea cu celelalte biserici iubitoare de D-zeu; dorim din suflet ca aceasta poziție sufletească s'a o poată introduce în rândul tuturor credincioșilor

cei prezidează, ca pe viitor toți cei ce invocă numele d-lui, să poată dispărea dintre ei ori ce invidie, ținta să ne fie la toți mintuirea în Isus, ear pe al doilea plan să putem evangheliza lumea întreagă, pentru a-o aduce la mântuire.

Isbașa A.

Declarație

Subsemnata Macarie Catița din com. Bocsig jud. Arad. Prin prezenta declar următoarele: În ziua de 8 Aprilie a. c. am fost în Pădurea Pișchia jud. Timiș unde era băiatul meu la lucru, ducându-i de ale mâncării.

Din nenorocire un lemn au căzut pe piciorul drept umflându-se și a negrit, am căzut în nesimțire, Băiatul cu încă unul, m'au dus pe brațe la Gară, am cosit la T-șoara la gară ma așteptat fr. Floria, au strigat o doamnă pe dânsul și fr. cu un Militar m'au dat din Tren, și m'au dus la Tranvai, dela Piața Trăian am fost dusă tot pe brațe pînă la fr. Florea acasă.

Am rămas în Timișoara pîpă la data de 14 Aprilie pe pat în grele suferinți cu piciorul zdrobit. Am chemat pe fr. Isbașa însoțit de fr. Nicola fam. Verlan și fam. Floria unde sa făcut Rugăciune după ungere cu unt de lemn conform celor scrisă în Iacob 5: 14 după care pot mării pe medicul suprem care este D-l Isus Hristos care ma vindecat complet, ascultând rugăciunea servilor săi onoare săi fie Duhului sfânt în veci amin.

ss. Sora Macarie Catița
com. Bocsig jud. Arad

„Descoperirea Dumnezeiască“

in temnița Tribunalului Militar din Timișoara

Unde descoperirea Dumnezeiască lipsește, poporul este desfrânat: Prov. 28; 18.

Trad. de ȚUNEA PETRU

(urmare)

După aceasta am văzut pământ pustiu și vocea mi'a vorbit așa: „Fiul omului să ști că pământul așa l'am împărțit ca și apele, ba încă mai clar.

Pământul deșert (pustiu) sau întregul Pământ reprezintă întreaga Omenire, înțelegând în sine toate categoriile: munți dealuri coline (câmpuri); acestea sunt: Domnii, Puteri, Țări, Unități, Isaia 2, 1. Mica 4; 1, cari activează împreună fără deosebire că sunt religioase sau politice aceste Puteri, Domnii sau Unități“

„Câmpie (întinderea) pustiu înseamnă acea parte indiferentă a omenirii, cari nu știu a cugeta; pen-

trucă Sămânța Cuvântului nu s'a semănat în ei, cari se îndestulează (mulțumesc) cu starea lor și nu se amestecă în nici un fel de luptă a minții!“ Marcu 4, 14. Efes. 6, 11—18. „Aceștia nu cunosc creșterea. Pământul acoperit cu iarbă, — în cele auzite mai înainte — înseamnă pătura înaintată mai înainte a omenirii, care cu ceva au întrecut clasa despre care am vorbit mai înainte!“ Marcu 4, 28. Cânt. 6, 8. „Grâul care l-ai văzut același Poporul Meu, care hrănește Omenirea cu Pâinea Vieții!“ Mat. 13; 24—30. 12; 13, 37—38.

„Grădina cu zarzavaturi și grădina cu flori pe cari le-ai văzut, acestea sunt acei aleși copii ai mei, din viața cărora poți extrage cele mai de trebuință nutrimentele!“

„Toată planta care există pe fața Pământului, după natură și mărime, reprezintă (înseamnă) câte una din categoriile (straturile) omenirii!“ Isaia 55; 12—13.

„Dar nu ai fi în stare să înțelegi toate acestea“ Mat. 15; 13. „Fiecare plantă înseamnă (reprezintă) starea sufletească a Omului, după natura în care trăiește sau piere. Pădurea și pomii roditori reprezintă (simbolizează) partea intelectuală civilizată a Omenirii, așa în Poporul Meu, ca și între necredincioși, după aceea, ca fel de roade rodesc și în cât sunt de folositori? Apoc. 7; 1—3. Psalm. 148; 9. „Pomii roditori sunt copiii Mei, cari au ajuns într'o stare mai înaltă în sufletul lor și rodesc până și cele mai mici roade!“ Gal. 5; 22.

„Cedrii reprezintă (simbolizează) pe înțelepți și pe cei Mari, cari sunt însemnați, oameni renumiți, cari se înalță dintre ceilalți, atât din Poporul Meu cât și dintre cei din Lumel!“ Isaia 5; 7.

„Privește via Mea ce îngrijită este, găsești roade în ea?“ Și eu am răspuns: „Da, dar puține!“

După aceasta am văzut o Vie, împărțită în mai multe părți și fiecare parte era despărțită de cealaltă, firește cu garduri ca de exemplu: spini, tufe, pietrii, sticle, frânturi de fier și gunoale. Și am fost întrebat: „Ce să însemneze toate acestea?“ „Nu știu“ am răspuns. Și am observat că pietrii, spărturi (cioburi) și buruieni erau împrăștiate prin Vie și prin garduri. Iar printre toate acestea, se târau și șerpi prin Vie. Asupra acestora m'am mirat mult și mi s'a spus: „Vezi osteneala și jertfa Mea, și cum pericolul este între voi, pentru neînțelepciunile voastre, căci sunteți indiferenți și nu prețuiți Cuvântul Meu!“

„Înțelege că Via este Poporul Meu; că este împărțită înțelege că Vrăjmașul a împărțito și a umpluto cu servii săi. O parte cu cealaltă nu se unesc, pentru că vorbesc unu împotriva altăia, pentru aceasta, pentru că una în alta și între una și alta văd ei numai garduri de despărțire și pietrii de poticnire. Întreaga Vie este Poporul Meu, dar Vrăjmașul a căutat această: ca nu cumva să rodiți roade, ci să strice puterea Poporului Meu, care se ascunde în Unire. Pentru a-

ceasta a clădit garduri, cari strică Unitatea Poporului Meu. Ști ce sunt gardurile? Ordine, orânduiri, păreți, neînțelepciuni și indiferențe omenești. Acestea vă despart pe voi unul de altul. Vezi cum se ceartă Poporul Meu pentru priceperi omenești, în loc să Mă caute pe Mine!"

După aceasta am văzut un Munte și pe Munte mai multe drumuri duceau în sus până la vârf. Pe vârful Muntelui, acolo era Noul Ierusalim. Drumurile se întâlneau în mai multe locuri pe laturile Muntelui, așa că mai sus deja și 10 drumuri se contopeau în unul și acesta de jur împrejurul Muntelui, iar pe drumuri erau stânci, pietrii, tufe, bulgări, șanțuri cari se vedeau clar și diferite. Am văzut că din toate părțile se silesc oamenii pe Munte. (Mica 4; 1. Isaia 2; 2. Matei 24; 15-16). Dar la întâlnirea drumurilor s'au întâlnit oamenii porniți din diferite direcții (părți) ale Lumii și și-au spus unul altuia pățaniile și experiențele (învățămintele) câștigate pe drum. Și deoarece acești oameni nu erau la fel (o formă) nu au știut să se înțeleagă și învoiască unul cu altul. Iși spuneau unul altuia aceasta: „Tu nu ajungi sus!” Unii s'au descumbrat, și pe alt drum se întorceau înapoi în jos spre poalele Muntelui, căci credeau aceasta, că și așa nu ajung Sus. Alții însă, după multă luptă de cuvinte înaintau în sus, unii pe o margine a drumului mergeau triști, disprețuind pe ceilalți cari pe cealaltă margine a drumului mergeau, silindu-se tot acolo unde se sileau ei. Pe un drum umblau și nu puteau să se înțeleagă și învoiască unul cu altul, numai pentru aceasta, pentru că din diferite părți și direcții au pornit, și diferite le-au fost experiențele (învățăturile). Când am văzut eu aceasta, foarte m'am rușinat, și Domnul mă întreabă: „Nu-i neînțelepciune aceasta?” „Toți năzuiesc și se silesc sus, în Oraș, și tot nu înțeleg una”. „Așa-i Poporul Meu. Pentru aceasta ai văzut gardurile, cari despart frate de frate!”

Atunci iarăși am văzut Via, și am fost întrebat: „Dar buruienile ce sunt?” Eu am răspuns: „Nu știu!” „Buruienile, cari răpesc puterea pământului și împiedică creșterea plantelor și rodirea poamelor, acestea sunt oamenii, cari cu interese materiale și cu păcatele lor împiedică creșterea și înaintarea lucrului Meu!” „Dar șerpii ce sunt?” „Ura! Cu care se mușcă unul pe altul și se mistuesc, chiar și din lăuntru gardurilor. Gardurile de altfel sunt organizații (organizări), pe cari oamenii neînțelepți și materialisti le-au făcut căutând folosul lor propriu!” (Osea 2; 5. I. Cor. 1; 10-13, 3; 1-14, 23, 17. Efes. 4; 1-7, 11, 13, 16. Filip. 3; 15-16. „Vezi Eu sunt Via, Tatăl meu este Vierul iar voi sunteți vițele (mlădițele). Ioan 15; 1-7. „Frunzele sunt (simbolizează) faptele voastre firești. Strugurii sunt roada, roadele sufletești (duhovnicești). Gal. 5; 22. „Când

culeg din strugurii aceștia și pregătesc mustul, aceștia bucuria sufletului (și a Duhului!” Rom. 14; 17-18). „Dar astăzi deja nu se mai poate culege. Via Mea a rodit strugurii sălbateci!” Isaia 5; 4-5, 24; 7. Ioel 1; 7, 12-16. Și mi-a spus mie: „Mergi și chiază pe fiecare cu care te întâlnești, și să dărimăm jos gardurile din lăuntru Vei și să curățim Via ca să nu văd mai mult Poporul Meu împărțit în mai multe părți!” I. Cor. 1; 13. Ioan 17; 11, 19-23. Zah. 2; 4-5. La Mine sosește viforul și focul încercărilor și voi scutura ciurul și voi cerne, dar nici unul din aleșii Mei nu se va pierde. Aceștia din toate părțile se vor uni și Poporul Meu va fi una! Ioan 17; 19-23. „Și tot ce este nefolositor scot afară în acea zi în care viu. Să ști că sunt gata a călca strugurii Vei Pământului, dar vai celui, la care nu voi găsi roade Duhovnicești (Spirituale). Pentru aceasta iarăși strig cu glas tare: „Pocăiți-vă, Pocăiți-vă, Pocăiți-vă. Așa vorbește Domnul vostru!” Mat. 3; 2-5. Marcu 1; 15. Apoc. 14; 18-20. Mat. 24; 3-31. I. Pet. 4; 17. Ier. 19; 1-11. Ezek. 5; 7-10. Rom. 11; 5. I. Cor. 10; 11.

Așa a găsit de bine Domnul, ca cu cheile acestor profetii cari mi le-a descoperit, să înțeleg starea Poporului lui Dumnezeu de azi. Fiecare credincios la oricare grupare face parte, se crede în Poporul lui Dumnezeu — după propria-i pricepere — și crede așa; că numai acea grupare — care el o cunoaște și în care trăiește — este adevărată și va avea parte în Mântuire. Dar Dumnezeu mi-a arătat mie prin aceste învățături, că întreaga Vie este a Lui, și că gardurile din lăuntru ei trebuiesc îndepărtate și Via (Poporul Domnului) curățită, de duhul condamnării (osândei) Ioan 3; 19, ca Poporul lui Dumnezeu să fie una. Ioan 17; 17, 19-23.

— Va urma —

*Citiți, răspândiți
și sprijiniți revista*

**Lumina
Evangeliei**